

Narodowe Forum Muzyki

Przestrzeń dla piękna

09

czerwca
czwartek / Thu
19:00

NFM, Sala Kameralna

Koncert LutosAir Quintet

LutosAir Quintet:

Jan Krzeszowiec – flet

Wojciech Merena – obój

Maciej Dobosz – klarnet

Alicja Kieruzalska – fagot

Mateusz Feliński – waltornia

PROGRAM:

Kerry Turner (*1960) *Berceuse for Mary Rose* op. 50 [6']

Daan Janssens (*1983) *Canto* [6']

David Maslanka (*1943) *II Kwintet dęty* [20']

I Deliberate

II

III

Fazıl Say (*1970) *Alevi Dedeler rakı masasında* op. 35 [15']

Andrei Rubtsov (*1982) *Three Moods for Woodwind Quintet* [11']

I Void

II Sadness

III Frivolity

D. Maslanka

F. Say

Od kotysanki do trzech nastrojów

Artur Bielecki

Zespoły kameralne instrumentów dętych mają w sobie wielki muzyczny potencjał. Ile tego potencjału można wydobyć, przekonują nas takie arcydzieła, jak *Kwintet Es-dur KV 452* czy *Gran Partita* Mozarta. Oczywiście specyfika zespołu „dęciaków” LutosAir Quintet wiąże się z określonym kręgiem kompozytorów. Dlatego koncerty grupy stwarzają publiczności okazję do zaznajomienia się z wieloma interesującymi twórcami, specjalizującymi się w pisaniu muzyki na instrumenty dęte. W środowisku „dęciaków” są to postaci znane i cenione, nie zawsze jednak bywalcy sal koncertowych mają wcześniej możliwość usłyszenia dzieł ich autorstwa.

Program otwiera *Berceuse for the Mary Rose* op. 50, której autor, Kerry Turner, jest amerykańskim waltornistą i kompozytorem, a także pedagogiem. Urodził się w 1960 roku w San Antonio w Teksasie, gdzie już w wieku jedenastu lat odnotował swój pierwszy kompozytorski sukces w konkursie. Jest absolwentem Manhattan School of Music w Nowym Jorku, studiował także w Stuttgarcie. Jako waltornista współpracuje z takimi zespołami, jak American Horn Quartet czy Virtuoso Horn Duo. Cenione są jego kompozycje, w których chętnie prezentuje waltornię w różnych składach kameralnych.

Berceuse, czyli kotysanka. Dla kogo napisana? „The Mary Rose” to stawny okręt floty wojennej króla Anglii, Henryka VIII, wybudowany na początku XVI stulecia. „Mary Rose”, nosząca imię siostry króla („Rose”, czyli róża, to symbol Tudorów), wyposażona w liczne działa i dzielną załogę, uchodziła za niezwyciężoną. Niestety w roku 1545 podczas bitwy morskiej zatонуła. Wrak spoczywał na dnie aż do roku 1982, kiedy to wydobyto okręt. Tragiczna historia zainspirowała kompozytora, który oglądał wrak i postanowił upamiętnić „Mary Rose”, tworząc muzyczny obraz jej „snu” na dnie morza. Turner przenosi słuchacza w daleką przeszłość, przywołuje renesansową pieśń *Pastime with Good Company* autorstwa Henryka VIII.

David Maslanka (rocznik 1943), kompozytor amerykański, urodził się w New Bedford w stanie Massachusetts. Uczęszczał do Oberlin College Conservatory, studiując kompozycję u Josepha Wooda. Doskonalił swój warsztat w Mozarteum w Salzburgu, a także na Michigan State University. Szczególny rozgłos zdobyła sobie muzyka Maslanki na instrumenty dęte. Jest on autorem ponad stu trzydziestu utworów, w tym czterdziestu kompozycji na zespoły dęte. Instrumentom dętym poświęcił aż siedem symfonii, piętnaście koncertów, również mszę, w której oprócz głosów wokalnych wprowadził zespół dęty. Pośród dzieł kameralnych znajdują się cztery kwintety dęte, pięć kwartetów saksofonowych i wiele kompozycji na instrument solo i fortepian. Niezależnie od tego dorobek twórcy Maslanki obejmuje też muzykę orkiestrową i chóralską.

II Kwintet dęty Maslanki powstał w roku 1986 na zamówienie zespołu Manhattan Wind Quintet i wykonany został po raz pierwszy w roku następnym w słynnej Carnegie Hall w Nowym Jorku. Trwający około dwudziestu minut utwór składa się z trzech dość rozbudowanych części. Początek jest bardzo charakterystyczny: na tle dźwięków fagotu klarnet wprowadza wyraziste motywy, są to wielokrotnie powtarzane, grane niemal „arpeggiowo” rozłożone akordy. Te zapadające w pamięć motywy będą powracać w różnych wariantach w toku kompozycji. Maslanka z powodzeniem łączy dość komunikatywny język utworu z elementami umiarkowanie nowoczesnymi. Zwraca uwagę mistrzostwo, z jakim za pomocą dość prostych środków kompozytor wydobywa bogactwo barw zespołu dętego, wyraźne jest ogromne doświadczenie warsztatowe w tym zakresie. Pod koniec części pierwszej charakterystyczne motywy klarnetu powracają, tym razem w dialogu z obojem. Część II ma charakter spokojniejszy, wręcz sielankowy, kompozytor momentami sięga do inspiracji amerykańską muzyką popularną (żywy środkowy epizod z *quasi-bluesowymi* odniesieniami). Część III rozpoczyna się również spokojnie, niemal chorałowo, na tym tle pojawiają się melodyjne motywy o coraz żywszym przebiegu, dzieło kończy się zaś całkowitym wyciszeniem.

Nie brak w programie koncertu muzyki najnowszej. Jej przykładem jest *Canto*, miniatura na kwintet dęty. Jej autor to Daan Janssens, kompozytor i dyrygent belgijski, urodzony w 1983 roku w Brugii. Utwór z roku 2014 po raz pierwszy zabrzmiał w Ankarze. *Canto* to bardzo ciekawa miniatura, utrzymana w stylistyce raczej sonorystycznej niż neoklasycznej.

Fazıl Say, turecki pianista i kompozytor, urodził się w 1970 roku w Ankarze. *Alevi Dedeler raki masasinda* to utwór sprzed zaledwie kilku lat, powstał na zamówienie berlińskiego Konzerthausu (prawykonanie miało miejsce w 2011 roku). Kompozycja trwa około czternastu minut i składa się z czterech części następujących po sobie bez przerwy. Od pierwszych dźwięków słyszemy intrygującą swą egzotyką motywy. W tym pogodnym utworze autor kreśli obraz sielskiej codzienności tureckiej wioski w Anatolii, gdzie grono mężczyzn przy suto zastawionym stole rozkoszuje się degustacją narodowego napoju.

Kompozycją niezwykle barwną, a przy tym wirtuozowską są *Three Moods for Woodwind Quintet* Andrieja Rubcowa. Ich autor to współczesny rosyjski kompozytor, oboista i dyrygent młodszego pokolenia, urodzony w Moskwie. *Trzy nastroje*, napisane po mistrzowsku na kwintet dęty, portretują zgodnie z tytułem trzy odmienne stany emocjonalne. Pierwszy to Pustka, drugi – Smutek (ujęty w sposób swoją nostalgią przypominający Rachmaninowa), a trzeci – Frywolność. Utalentowany kompozytor z powodzeniem oddał te zróżnicowane uczucia.

LutosAir Quintet

LutosAir Quintet tworzą soliści NFM Filharmonii Wrocławskiej: Jan Krzeszowiec, Wojciech Merena, Maciej Dobosz, Alicja Kieruzalska i Mateusz Feliński. Kwartet, powstały w stulecie urodzin Witolda Lutosławskiego, jest obecnie jednym z najbardziej aktywnych polskich zespołów dętych. Na zaproszenie Instytutu Polskiego w Lipsku zagrał koncert dla ponad tysiąca słuchaczy. W 2014 roku miał zaszczyt reprezentować Polskę w międzynarodowym projekcie MusMA (The Music Masters on Air) i podczas festiwalu Wratislavia Cantans wykonać cztery kwintety dęte z czterech zakątków świata. W 2015 roku zagrał koncerty w Egipcie – w Kairze oraz słynnej Bibliotece Aleksandryjskiej. Ponadto wystąpił podczas Rudersdal Sommerkonserter i Bornholm Musikfestival w Danii, a także podczas Warszawskiej Jesieni, HMG Festival w Krakowie i międzynarodowego festiwalu Szalone Dni Muzyki / La Folle Journée w Teatrze Wielkim w Warszawie. Rafał Augustyn zadedykował zespołowi swój utwór *Rondeau*, ponadto LutosAir Quintet prawykonał dzieła wielu kompozytorów, w tym Wojtka Blecharza, Pawła Hendricha i Mikołaja Majkusiaka. LutosAir Quintet jest jednym z zespołów Narodowego Forum Muzyki.

PEŁNY BIOGRAM ZESPOŁU:

www.nfm.wroclaw.pl/repertuar/biogramy

LutosAir Quintet, fot. Łukasz Rajchert

Organizator:

Partner strategiczny:

Bank Polski

Złoty sponsor:

NFM – instytucja kultury miasta Wrocławia, współprowadzona przez:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

